

UZASADNIENIE

G. K. został oskarżony o to ,że

I. w okresie od (...) w W., K., K., S., O. gm. P., J. i P. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, do której należeli W. K. prowadzący jako R. S., przejęty na podstawie podrobionych dokumentów, podmiot gospodarczy o nazwie (...) Sp. z o.o., później (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., K. O. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) K. O. z siedzibą w S., M. K. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. K. (1) z siedzibą w W., R. B., R. R., J. M. i inna ustalona osoba oraz inne nieustalone do chwili obecnej osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. ,

II. w okresie od dnia (...) roku, w W. i O., gm. P., działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, według przyjętego i zaakceptowanego podziału ról i zadań przy realizacji poszczególnych przestępnych przedsięwzięć, działając wspólnie i w porozumieniu z W. K., R. B. oraz innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami wprowadził do obrotu pod szyldem prowadzonej przez siebie firmy o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo - Handlowe (...) G. K. z siedzibą w W. odbarwiony na specjalnej linii technologicznej olej opałowy w ilości co najmniej 1.775.154 litrów przez co doprowadził nieustalonych do tej pory indywidualnych odbiorców oleju napędowego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie co najmniej (...) zł za pomocą wyzyskania błędnego przeświadczenia, że zakupują oni pełnowartościowy olej napędowy przeznaczony do pojazdów mechanicznych, na co wskazywać miała widniejąca na ujętych w dokumentacji księgowej firmy sfalszowanych przez W. K., R. B. i inne nieustalone do chwili obecnej osoby dokumentach w postaci:

-faktur VAT o łącznej wartości(...)zł o nr:

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...) z dnia (...)

14p/ (...) z dnia (...)

15p/ (...) z dnia (...)

16p/ (...) z dnia (...)

20p/ (...) z dnia (...)

21p/ (...) z dnia (...)

28p/ (...) z dnia (...)

29p/ (...) z dnia (...)

30p/ (...) z dnia (...)

36p/ (...) z dnia (...)

37p/ (...) z dnia (...)

03p/ (...) z dnia (...)

10p/ (...) z dnia (...)

11p/ (...) z dnia (...)

15p/ (...) z dnia (...)

16p/ (...) z dnia (...)

17p/ (...) z dnia (...)

19p/ (...) z dnia (...)

20p/ (...) z dnia (...)

- dowodów WZ o nr: 01/10/04, 02/10/04, 28/11/2004, 30/11/2004, (...), (...), (...), 12/04/2005, 14/04/2005, 16/04/2005, 26/04/2005, 27/04/2005, (...), (...), (...), 38b/ (...), 38a/ (...), 04/05/2005, 09/05/2005, 10/05/2005, 15/05/2005, 16/05/2005, 17/05/2005, 19/05/2005, 20/05/2005,

- dowodów KP o nr: 02/09/04 03/09/04, 04/09/04, 05/09/04, 07/09/04, 08/09/04, 09/09/04, 01/10/04, 02/10/04, 04/10/04, 06/10/04, 02/11/04, 03/11/04, 05/11/04, 07/11/04, 09/11/04, 10/11/04, 11/11/04, 12/11/04, 14/11/04, 15/11/04, 22/11/04, 23/11/04,

wystawionych dla jego firmy przez firmę (...) Sp. z o.o.,

- faktur VAT o łącznej wartości (...) zł o nr:

03p/ (...) z dnia (...)

05p/ (...) z dnia (...)

05p/ (...) z dnia (...)

06p/ (...) z dnia (...)

07p/ (...) z dnia (...)

08p/ (...) z dnia (...)

12p/ (...) z dnia (...)

15p/ (...) z dnia (...)

01p/ (...) z dnia (...)

03p/ (...) z dnia (...)

04p/ (...) z dnia (...)

07p/ (...) z dnia (...)

08p/ (...) z dnia (...)

09p/ (...) z dnia(...)

10p/ (...) z dnia (...)

- dowodów WZ nr 07/04/2005, 08/04/2005 i 09/04/2005

wystawionych dla jego firmy przez Przedsiębiorstwo (...) K. O.

nazwa handlowa towaru – tj. olej napędowy

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw . z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw . z art. 11 § 2 k.k. w zw . z art. 12 k.k. w zw . z art. 65 § 1 k.k. ;

III. w okresie od dnia (...), w W. i O. gm. P., działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z W. K., R. B. oraz innymi nieustalonymi do chwili obecnej osobami, prowadząc firmę o nazwie Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) G. K. z siedzibą w W. podjął działania mające na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia i wykrycia środków pieniężnych pochodzących ze sprzedaży jako oleju napędowego przetworzonego oleju opałowego w ten sposób, że przekazał środki pieniężne z rachunku bankowego nr (...) założonego w Banku (...) S.A. I Oddział w W. i rachunku bankowego nr (...) założonego w Banku (...) na Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...) G. K., na rachunki bankowe założone w Banku (...) S.A. Oddział w P. na podmiot gospodarczy o nazwie (...) Sp. z o.o. o nr (...) i osobę fizyczną – R. S. o nr (...) w łącznej kwocie (...)

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) stanowiące zapłatę za faktury o numerach (...);

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze 42109026620000000103720757 przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...);

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...);

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o nr (...) i częściowo za fakturę o nr (...),

a nadto przekazał na rachunek bankowy założony w Banku (...) S.A. o numerze (...) na podmiot gospodarczy o nazwie Przedsiębiorstwo (...) K. O. pieniądze w łącznej kwocie 859.045,39 zł i tak:

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za olej napędowy;

- w dniu(...)na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...)na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...)na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące częściową zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...). na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...)na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu (...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...) zł stanowiące zapłatę za fakturę o numerze (...);

- w dniu(...) na rachunek bankowy o numerze (...) przekazał pieniądze w kwocie (...)zł stanowiące zapłatę za faktury o numerach (...),

a nadto

- w dniu (...) przekazał na rachunek bankowy założony w (...) Bank (...) S.A. Oddział w G. o nr (...) na firmę (...) K. J. z siedzibą w G. pieniądze w kwocie (...) stanowiące zapłatę za fakturę nr (...) i częściowo za fakturę nr (...);

- tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 299 § 5 i 6 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. ;

IV. w okresie od (...) w W. i L., działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przeciwko wiarygodności dokumentów związanych z obrotem paliwami płynnymi, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, wprowadził w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w W., poprzez wywołanie u nich przeświadczenia, iż transakcje zakupu paliwa wynikające z fałszywych faktur VAT wystawionych przez firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. o nr 04/09/9/04, 05/09/P/04, 07/09/P/04, 09/09/P/04, 10/09/P/04, 11/09/P/04, 12/10/P/04, 14/10/P/04, 15/10/P/04, 20/10/P/04, 24/10/P/04, 04/11/P/04, 05/11/P/04, 07/11/P/04, 09/11/P/04 10/11/P/04, 11/11/P/04, 12/11/P/04, 17/11/P/04, 18/11/P/04 16/12/2004, 21/12/2004, 29/12/2004, 30/12/2004, (...), 14p/ (...), 15p/ (...), 16p/ (...), 20p/ (...), 21p/ (...), 28p/ (...), 29p/ (...), 30p/ (...), 36p/ (...), 37p/ (...), 03p/ (...), 10p/ (...), 11p/ (...), 15p/ (...), 16p/ (...), 17p/ (...), 20p/ (...), 19p/ (...). i przez Przedsiębiorstwo (...) K. O. o nr 03p/ (...), 05p/ (...), 06p/ (...), 07p/ (...), 08p/ (...), 12p/ (...), 15p/ (...), 01p/ (...), 03p/ (...), 04p/ (...), 07p/ (...), 08p/ (...), 09p/ (...), 10p/ (...), dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci pełnowartościowego oleju napędowego o łącznej wartości 5.399.136,85 zł na rzecz jego firmy – Przedsiębiorstwa Usługowo – Handlowego (...) G. K. z siedzibą w W. miały miejsce w rzeczywistości, co nie odpowiadało prawdzie i w ten sposób naraził należny od jego firmy Skarbowi Państwa podatek od towarów i usług na uszczuplenie w łącznej kwocie (...)na bezpodstawny zwrot podatku od towarów i usług za (...) kwocie (...)zł, ponieważ dopuścił do bezzasadnego obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę (...) zł podatku naliczonego wynikającego z faktur wystawionych przez firmę (...) Sp. z o.o. oraz o kwotę(...) zł podatku naliczonego wynikającego z faktur wystawionych przez Przedsiębiorstwo (...) K. O. , a także naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w łącznej kwocie (...) zł ponieważ nie złożył deklaracji (...) 2 oraz nie naliczył i nie wpłacił należnego podatku akcyzowego od

faktycznie wprowadzonego do obrotu gospodarczego paliwa w ilości odpowiadającej wskazanym powyżej fakturom, a uzyskanego w rzeczywistości w wyniku przekwalifikowania oleju opałowego

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 76 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. ,

V. w okresie od (...)w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wyniku z góry powziętego zamiaru, w celu użycia za autentyczne posłużył się w dokumentacji księgowo – rachunkowej swojej firmy tj. Przedsiębiorstwa Usługowo-Handlowego (...) G. K. z siedzibą w W. sfalszowanymi przez S. A. i W. F. dokumentami w postaci:

- faktur VAT opatrzonych pieczęcią firmy o nazwie „ (...) – Usługowa (...) z siedzibą w P.” o numerach od (...) do (...) dokumentujących sprzedaż oleju napędowego (...) 50 w łącznej ilości (...) litrów o łącznej wartości (...)

- dowodów wydania zewnętrznego oleju napędowego o numerach od (...) do (...) stosownie do wskazanych powyżej faktur VAT,

- dowodów wpłaty KP o numerach od (...) wskazujących na fakt uiszczenia (...) Usługowej (...) należności za olej napędowy stosownie do wskazanych powyżej faktur VAT

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

VI. w okresie od (...)w W. i L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, wprowadził w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w W., poprzez wywołanie u nich przeświadczenia, iż transakcje zakupu paliwa wynikające z fałszywych faktur VAT o nr od (...) do (...) dokumentujących rzekomą sprzedaż paliwa w postaci oleju napędowego o łącznej wartości 660.874 zł przez (...) – Usługową (...) J. Ś. na rzecz jego firmy – Przedsiębiorstwa Usługowo – Handlowego (...) G. K. z siedzibą w W. miały miejsce w rzeczywistości, co nie odpowiadało prawdzie i w ten sposób naraził należny od jego firmy Skarbowi Państwa podatek od towarów i usług na uszczuplenie w łącznej kwocie (...) zł, ponieważ dopuścił do bezzasadnego obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty podatku naliczonego wynikające ze wskazanych powyżej faktur, a także naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w łącznej kwocie (...) zł ponieważ nie złożył deklaracji (...) 2 oraz nie naliczył i nie wpłacił należnego podatku akcyzowego od faktycznie wprowadzonego do obrotu gospodarczego paliwa niewiadomego pochodzenia w ilości odpowiadającej wskazanym powyżej fakturom

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s. i z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia (...)roku w sprawie (...) orzekł co następuje:

1. **oskarżonego G. K.** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w pkt I, z tą zmianą, iż przyjął, że do zorganizowanej grupy przestępczej nie należeli R. R., J. M. i M. K. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. K. (1) siedzibą w W., tj. uznał go za winnego popełnienia przestępstwa z **art. 258 § 1 k.k.** i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu **karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

2. **oskarżonego G. K.** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w pkt II, z tym ustaleniem, że dopuścił się oszustwa w stosunku do mienia znacznej wartości, a także ustalając, że posłużył się jako autentycznymi poprzez włączenie do dokumentacji księgowej swojej firmy wymienionymi sfalszowanymi dokumentami, to jest uznał go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.** i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu **karę (...) lat pozbawienia wolności**, a na podstawie **art. 33 § 2 k.k.** wymierzył oskarżonemu także **karę grzywny w wymiarze (...) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie (...) zł;**

3. **oskarżonego G. K.** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w pkt **III**, z tym ustaleniem, że podjęte przez oskarżonego opisane działania dotyczyły środków pieniężnych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw - oszustw związanych ze sprzedażą jako oleju napędowego przetworzonego oleju opałowego, a także ustalając, że dopuścił się tego czynu osiągając znaczną korzyść majątkową, to jest uznał go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 299 § 1 w zw. z art. 299 § 5 i § 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.** i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 299 § 6 i § 1 k.k. oraz w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu **karę (...) lat pozbawienia wolności**, a na podstawie **art. 33 § 2 k.k.** wymierzył oskarżonemu także **karę grzywny w wymiarze (...) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie (...) zł;**

4. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 44 § 1 pkt 1, § 3 i § 5 k.k.s. w zw. z art. 10 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479) **umorzył postępowanie karne przeciwko G. K. o czyn zarzucany mu w akcie oskarżenia, opisany wyżej w pkt IV – tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 76 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s.** – stosując na podstawie art. 2 § 2 k.k.s. przepisy kodeksu karnego skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną Ustawą z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 17 grudnia 2005 roku (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479);

5. **oskarżonego G. K.** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w pkt **V** – to jest **przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.** i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. wymierzył mu **karę (...) miesięcy pozbawienia wolności;**

6. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 44 § 1 pkt 1, § 3 i § 5 k.k.s. w zw. z art. 10 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479) **umorzył postępowanie karne przeciwko G. K. o czyn zarzucany mu w akcie oskarżenia opisany wyżej w pkt VI – tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.** – stosując na podstawie art. 2 § 2 k.k.s. przepisy kodeksu karnego skarbowego w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dokonaną Ustawą z dnia 28 lipca 2005 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 17 grudnia 2005 roku (Dz. U. z 2005r., Nr 178 poz. 1479);

7. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. - w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r. – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. wymierzone **oskarżonemu G. K.** w punktach 1, 2, 3 i 5 wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył oskarżonemu w ich miejsce **łącznie karę (...) miesięcy pozbawienia wolności i łączną karę grzywny w wymiarze (...) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie (...) zł;**

8. na podstawie art. 41 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec **oskarżonego G. K.** środek karny w postaci **zakazu wykonywania działalności gospodarczej związanej z obrotem paliwami na okres 7 (siedmiu) lat;**

9. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec **oskarżonego G. K.** **środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty (...) zł ((...) tytułem równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w punkcie II;**

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego G. K. zaskarżając go w całości w punktach 1-3,5 i 7-9. Wyrokowi zarzucił:

- obrazę art.7 k.p.k. w zw. z art.4 k.p.k. , która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku , przejawiającej się w nieobiektywnej oraz niezgodnej z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego a w szczególności zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonego, co w konsekwencji w sposób nieuprawniony doprowadziło Sąd do poczynienia kategoriycznych wniosków i ustaleń faktycznych co do sprawstwa i winy oskarżonego w odniesieniu do zarzucanych mu czynów , w sytuacji gdy rzeczowa i prawidłowa analiza tych dowodów prowadzi do zaistnienia szeregu daleko idących wątpliwości co do bytu i przebiegu inkryminowanych zdarzeń;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który miał istotny wpływ na jego treść, będący konsekwencją wadliwej oceny dowodów polegający na ustaleniu ,że oskarżony G. K. dopuścił się popełnienia przypisanych mu w zaskarżonym wyroku przestępstw

- rażącą niewspółmierność zarówno jednostkowych jak i kary łącznej, poprzez wymierzenie oskarżonemu wysokich kar pozbawienia wolności i kar grzywny, jak również orzeczenie dotkliwych środków karnych w postaci zakazu wykonywania działalności gospodarczej związanej z obrotem paliwami na okres (...) lat oraz przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 2.218.942 zł i 50 gr ,które to sankcje zastosowane wobec niekaranego wcześniej oskarżonego jawią się jako niewspółmiernie surowe, a przez to w odczuciu społecznym niesprawiedliwe.

W konsekwencji stawianych zarzutów obrońca wniósł w pierwszej kolejności o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od wszystkich zarzucanych mu czynów ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania. W drugiej kolejności obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez istotne złagodzenie wymierzonych oskarżonemu kar jednostkowych i kary łącznej oraz środków karnych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się niezasadna a w konsekwencji nie mogła spowodować zmiany w zaskarżonym wyroku.

Odnosząc się już stricte do zarzutów związanych z obrazą prawa procesowego, która miała wpływ na treść zapadłego w niniejszej sprawie rozstrzygnięcia, w pierwszej kolejności ustosunkować się należy do tego, który w apelacji wysuwa się na plan pierwszy - a mianowicie związanego z obrazą art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów.

Trzeba przypomnieć, iż to sąd I instancji jest organem właściwym do rozstrzygnięcia sprawy i do oceny dowodów. Zgodnie z art. 7 k.p.k. kształtuje on przy tym swoje przekonanie na zasadzie swobodnej oceny wszystkich przeprowadzonych dowodów. Co ważne - ocena swobodna nie jest równoznaczna z oceną dowolną, jako że musi ona zostać przeprowadzona z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Co więcej - przeprowadzając ocenę materiału dowodowego sąd jest z urzędu zobowiązany do tego, aby badać oraz uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.). Przy tym podkreślić należy, iż możliwość nadania waloru wiarygodności jednemu dowodowi, przy jednoczesnym odmówieniu tego przymiotu innym, jest uprawnieniem orzekającego w sprawie sądu, wynikającym wprost ze statutowanej w art. 7 k.p.k. zasady swobodnej oceny dowodów i pozostaje pod pełną kodeksową ochroną.

Tymczasem ani oskarżony, ani jego obrońca - prowadząc polemikę z ustaleniami i wnioskami sądu I instancji - nie muszą kierować się powyższą zasadą obiektywizmu. Mogą bowiem całkowicie pomijać, czy też bagatelizować te dowody, które są niewygodne z punktu widzenia realizacji linii obrony oraz równocześnie podkreślać i nadawać szczególne znaczenie tym, które są z tego punktu widzenia jak najbardziej korzystne. Z taką właśnie sytuacją Sąd zetknął się w niniejszej sprawie. Obrońca oskarżonego bowiem wskazał na szereg okoliczności, które - jego zdaniem - świadczą o dokonaniu błędnej, dowolnej oceny dowodów przez Sąd Okręgowy, a do których to okoliczności należy się odnieść w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Wbrew zarzutom podniesionym przez autora apelacji, stwierdzić należy, że Sąd meriti dokonał wszechstronnej analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, która znalazła odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Sąd Okręgowy w pisemnych motywach zapadłego rozstrzygnięcia przedstawił swój tok rozumowania, który w sposób przekonujący oraz zgodny z zasadami logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego uzasadnił, co zdaniem Sądu Apelacyjnego pozostaje pod pełną ochroną statuowanej w art. 7 k.p.k. zasady swobodnej oceny dowodów. Uważna analiza rozważań Sądu I instancji zawartych w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku upoważnia Sąd Apelacyjny do stwierdzenia, iż Sąd Okręgowy dokonał analizy wszystkich zaistniałych w sprawie okoliczności, przy czym, co należy z pełną mocą podkreślić, wziął pod uwagę implikacje wynikające z poszczególnych dowodów we wzajemnym powiązaniu - rozważając tym samym nie tylko każdy dowód z osobna, ale również wszystkie łącznie, jako tworzące pewną całość - wspólny i jednolity obraz stanu faktycznego w sprawie. Tego rodzaju uwag nie można zaś poczynić w wyniku analizy zarzutów apelacji, której autor, oceniając poszczególne dowody w oderwaniu od pozostałych, zarzuca Sądowi I instancji wadliwą ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zaś bezkrytyczną ocenę dowodów z wyjaśnień oskarżonego G. K. w tej części, w której przyznał się do winy. Jednocześnie nie umyka uwadze Sądu odwoławczego, iż argumenty obrońcy w głównej mierze stanowią podjęcie próby przedstawienia własnego oglądu i wartościowania zebranych dowodów, w sposób forsujący odmienne wnioski od wywiedzionych przez Sąd I instancji, a sprowadzające się do postawienia tezy, że źródłowy materiał poznawczy nie dostarczył wystarczająco stanowczych przesłanek do uznania zawnionego sprawstwa przypisanych oskarżonemu czynów przestępczych.

Reasumując, nie było podstaw do kwestionowania dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny dowodów. Pamiętać należy i ponownie podkreślić w tym miejscu, iż żaden dowód w niniejszej sprawie nie stanowi i nie może stanowić samodzielnej podstawy ustaleń faktycznych. Dowody stanowią pewną całość, którą tylko w taki sposób (a więc całościowo, we wzajemnym powiązaniu) należało oceniać - co prawidłowo poczynił sąd I instancji, a czego, w sposób wyraźnie widoczny w treści wniesionej apelacji, nie wziął pod uwagę obrońca oskarżonego formułując powyższe zarzuty. Rzetelnie podjęte rozważania Sądu meriti, uwidocznione w pisemnych motywach zaskarżonego rozstrzygnięcia, pozwalają Sądowi odwoławczemu mieć pewność, iż Sąd I instancji w sposób niezwykle wnikliwy przeanalizował stan faktyczny w niniejszej sprawie, oceniając dowody w sposób całościowy, uwzględniając implikacje z nich płynące, jednocześnie w sposób swobodny, pozostający pod pełną ochroną art. 7 k.p.k.

Uogólniając jeszcze raz, na koniec rozważań w przedmiocie zarzutów naruszenia wyrażonej w art. 7 k.p.k. zasady swobodnej oceny dowodów, wskazać należy, że wszystkie argumenty obrońcy oskarżonego sprowadzają się do polemiki z ustaleniami Sądu meriti - prób forsowania alternatywnych wersji wydarzeń, niepopartych jednakże żadnymi dowodami poza forsowaniem tezy o konsekwentnym nieprzyznawaniu się przez oskarżonego do winy. W związku z tym, zarzuty te nie zasługują na uwzględnienie przez Sąd odwoławczy i nie mogą skutkować zmianą zaskarżonego orzeczenia bądź też jego uchyleciem i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Sąd Apelacyjny wszystkie rozważania co do oceny dowodów dokonane przez Sąd Okręgowy w pełni podziela, a wywody uzasadniające ocenę poszczególnych dowodów w całości przyjmuje za własne. Są one kompletne, oparte o zasady logicznego rozumowania i wbrew twierdzeniom apelującego w całości poparte zasadami doświadczenia życiowego. Sąd Okręgowy w sposób niezwykle rzetelny odniósł się do wyjaśnień samego oskarżonego wskazując z jakich powodów wersję w której przyznawał się do winy uznał za wiarygodną. Ocena ta dokonana została w oparciu o całokształt materiału dowodowego a zwłaszcza z uwzględnieniem zeznań R. B. i W. K.. Zawiera także rzeczową argumentację dlaczego nie uwzględniono odwołania pomówień oskarżonego. Sąd Apelacyjny w pełni podziela tę argumentację uznając ją za kompletną.

Podobnie zarzuty obrazy przepisu art. 4 k.p.k. uznać należy za w pełni chybione. Przepis art. 4 k.p.k. statuuje zasadę obiektywizmu, zgodnie z którą organy prowadzące postępowanie karne są obowiązane badać oraz uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. Jednakże zgodnie z jednolitym stanowiskiem prezentowanym tak w doktrynie, jak i orzecznictwie, wspomniana zasada obiektywizmu w swej istocie nie sprowadza się do obowiązku interpretowania zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego jedynie na korzyść oskarżonego, a polegać ma na obiektywnym, bezstronnym stosunku organu prowadzącego postępowanie do wszystkich stron procesowych oraz sprowadzać się ma do dokonania sprawiedliwej i nieuprzedzonej

analizy i oceny zgromadzonych dowodów (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 20 czerwca 2012 r., sygn. akt II AKa 98/12, opubl. LEX nr 1216340). Fakt, iż dokonana przez sąd orzekający w sprawie ocena dowodów jest sprzeczna z ich subiektywną oceną dokonaną przez strony postępowania (zwłaszcza oskarżonego i jego obrońcę) nie może być wyznacznikiem naruszenia przez ten sąd zasady obiektywizmu. O naruszeniu omawianej zasady może być mowa jedynie w przypadku niezachowania przez sąd obiektywizmu i dokonania oceny materiału dowodowego w sposób stronniczy, tendencyjny, biorący pod uwagę okoliczności przemawiające tylko lub w znacznej mierze na korzyść lub niekorzyść oskarżonego przy jednoczesnym nie dostrzeżeniu i pominięciu okoliczności przeciwnych. O takim procedowaniu Sądu I instancji w niniejszej sprawie nie może być mowy. Sąd meriti dokonał bowiem sprawiedliwego osądu wszystkich występujących w sprawie przesłanek, rozważając materiał dowodowy w sposób uwzględniający okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, o czym świadczy m.in. fakt znaczącej modyfikacji przypisanych oskarżonemu czynów w porównaniu z zarzutami aktu oskarżenia.

Ustosunkowując się do podniesionych przez obrońcę oskarżonego zarzutów błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę skarżonego rozstrzygnięcia, w pierwszej kolejności wskazać należy na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia (...) r., wielokrotnie następnie cytowane w późniejszych orzeczeniach, w którym Sąd ten wskazał, iż „zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku jest tylko wówczas słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Zarzut ten nie może jednak sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu, wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, lecz do wykazania, jakich mianowicie konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego. Możliwość zaś przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego w tej mierze poglądu nie może prowadzić do wniosku o dokonaniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych” (sygn. akt II KR 355/75, opubl. OSNGP 9/75, poz. 84, s. 12). Ponadto zwrócić uwagę należy na wyrażony tak w judykaturze, jak i w doktrynie pogląd, zgodnie z którym „ustalenia faktyczne dokonane przez sąd meriti mogą być skutecznie zakwestionowane, a ich poprawność zdyskwalifikowana dopiero wtedy, gdy w procedurze dochodzenia do nich sąd orzekający uchybił dyrektywom z art. 7 k.p.k., to jest pominął istotne w sprawie dowody lub oparł się na dowodach na rozprawie nieujawnionych, sporządził uzasadnienie niezrozumiałe, nadmiernie lapidarne, wewnętrznie sprzeczne, bądź sprzeczne z regułami logicznego rozumowania, wyłączające możliwość merytorycznej oceny kontrolno – odwoławczej” (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 6 czerwca 2013 r., sygn. akt II AKa 159/13, opubl. na stronie internetowej orzeczenia.ms.gov.pl). Jak wyżej wskazano, Sąd odwoławczy nie dopatrył się w niniejszej sprawie uchybienia wyrażonej w art. 7 k.p.k. zasadzie swobodnej oceny dowodów, uznając, iż rozważania Sądu meriti są prawidłowe i zgodne z zasadami logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego, a co za tym idzie, nie stwierdzono również popełnienia przez Sąd I instancji błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia. Argument obrońcy podniesione w apelacji nie odnosiły się do okoliczności pominiętych lub niedostrzeżonych przez Sąd Okręgowy, a jedynie sprowadzały się do polemiki z ustaleniami tego Sądu i dokonaną przez niego analizą i oceną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. O popełnieniu błędu przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie przez Sąd I instancji nie może być zatem mowy.

Brak również jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia zarzutu wymierzenia oskarżonemu rażących w swej surowości kar jednostkowych i kary łącznej.

Na wstępie wskazać należy, iż spośród względnych przyczyn odwoławczych, również zarzut z art. 438 pkt 4 k.p.k. ma charakter całkowicie ocenny i można go zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara - jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia - nie uwzględnia w sposób właściwy wszystkich istotnych okoliczności wiążących się z poszczególnymi dyrektywami i wskazówkami jej wymiaru, a inaczej mówiąc, gdy granice swobodnego uznania sędziowskiego (art. 53 k.k.) zostały przekroczone, a orzeczona kara w odczuciu społecznym jest niesprawiedliwa.

Sąd odwoławczy w pełni podzielając definicję „rażącej niewspółmierności” prezentowaną przez doktrynę i orzecznictwo oraz oceniając z kolei trafność rozstrzygnięcia Sądu I instancji w tym zakresie stwierdził, iż wymierzonych oskarżonemu kar jednostkowych nie sposób uznać za rażąco niewspółmiernie surowe. Sąd Okręgowy przekonująco i zgodnie z zasadami obiektywizmu i indywidualizacji kary przedstawił okoliczności wpływające na

ich wymiar, bacząc przy tym, by były one adekwatne do stopnia winy sprawcy i społecznej szkodliwości czynu, a nadto by spełniały cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec niego oraz właściwie oddziaływały społecznie. W szczególności przy wymierzaniu oskarżonemu kar jednostkowych Sąd Okręgowy wziął pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz decydującą rolę w przestępczym procederze ale też słusznie uwzględnił okoliczności łagodzące w postaci częściowego przyznania się oskarżonego do winy w początkowym etapie postępowania oraz stosunkowo dobrą opinię w miejscu zamieszkania. Nie sposób odnieść się do zarzutu „że sąd meriti orzekł” sprzecznie z szeregiem zasad i dyrektyw wymiaru kary” skoro apelujący nie wskazał ani jednej naruszonej zasady czy dyrektywy pozostając przy ogólnikowym zarzucie. W tym stanie rzeczy zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

J. S. M. Ś. K. L.